१२ सर्गः इति यतोऽसावमोघोऽपि विशेषितः अभिधत्तेति दधस्तथोश्चेत्यभ्यासदकारस्य भष धातोश्च खरि चत्वं॥ २४॥

भ० अग्निरित्यादि। निजेन प्रमादेन कृशानुर्लङ्कामधाक्षीदित्यत्रेदमुत्तरं बध्यस्य बधार्हस्य कपेर्देहे स्वयमेधितोदीपितोऽग्निर्लङ्कां प्रमादेन ददाहेति चेत् यदि तदा यदि ब्राह्म्यास्त्रबन्धोऽपि प्रमादोऽनवधानकृतोभवति तद्देवधिया देवानां सात्विकत्वान्निर्म्मला तत्त्वग्राहिणी या बुद्धिस्तादृशधिया विमृश्य निरूप्य अभिधत्स्व ब्रूहि देवेति पृथक्पदं रावणसम्बोधनं वा यदि च ब्रह्मास्त्रबन्धो न प्रमादः तदा अग्निं दत्वा ब्रह्मास्त्रबन्धस्य स्थापितत्वात् कुतोऽग्निदानप्रमादोयेन च स्वयमेव तादृशबन्धनं खण्डितं तस्य किमशक्यं कुतोवा बधः स्यादिति भावः डुधाञ्लिधारणे पुष्टौ दाने अभिपूर्व्वो भाषणार्थः ह्वादीरेद्विरिति द्वित्वं खेर्झभखथेतिखेर्दत्वं श्नाद्व्योरित्यालोपः झभान्तस्येति खेर्धत्वं झपझसोरिति तः अभिधत्तेति पाठे धोदधोऽन्तलोपे तथि॥ २४॥

जगन्त्यमेयाद्भुतभावभाञ्जि जिताभिमानाश्च जना विचित्राः। कार्य्ये तु यत्नं कुरुत प्रकृष्टं मा नीतिगर्भान् सुधियोऽवमध्वं॥ २५॥

ज०म० पराभियोगः सर्व्वथा निरूप्यतइतिदर्शयन्नाह जगन्तीत्यादि। असंख्यविचित्रभावभाञ्जि जगन्ति तत्रत्याअपि जनाः विचित्राः शक्तिदेशकालवशात् जिताभिमानाश्च अन्यैरुत्कृष्टैर्जीयतेऽभिमा